

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.191/2018/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
. Gál Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

. Gyuris Csaba ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

. Tatár Irén ügyvéd

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás
jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 2.Mf.21.249/2017/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
18.M.528/2016/16.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.Mf.21.249/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest az alperes javára 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezerszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költség 15 nap alatti megfizetésére.

A le nem rótt 167.000 (egyszázhatvanhétezer) forint felülvizsgálati

eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1980. október 1-jétől állt munkaviszonyban az alperesnél, 2016. június 15-től hálózattellenőr munkakörben. Munkáját az alperes működési területén V. és környékén végezte saját gépjárművel.
- [2] Az alperes munkarendről szóló utasítása szerint a hálózattellenőrök munkaideje hétfőtől – péntekig 6 óra 30 perctől 14 óra 50 percig tartott, a munkavállalót 20 perc munkaközi szünet illette meg. A munkaidőnyilvántartó, valamint a beléptetőrendszer használatáról szóló utasítás előírta, hogy a munkaközi szünet idejére sem hagyható el a munkavállaló számára meghatározott munkavégzési hely és körzete. A külső munkahelyen dolgozó munkavállalóknak sem volt engedélyezett, hogy a munkaközi szünetben hazamenjenek. A felperes munkakezdekodkor köteles volt a V-i telephelyen megjelenni, a reggeli munkamegbeszélésen részt venni. A külső helyszínen végzett munka befejezésekor vissza kellett menni a telephelyre.
- [3] 2016. július 28-án D. M. üzemvezető a beléptetőrendszer adatainak ellenőrzésekor észlelte, hogy a felperes a külső munkák elvégzése után nem tért vissza a telephelyre, ezért 2016. július 29-én erre figyelmeztette.
- [4] 2016. augusztus 2-án D. M. azt az utasítást adta a felperesnek, hogy a rá bízott feladat befejezése után B. L. hálózattellenőrrel végezze tovább a munkáját. A felperes ezen a napon délelőtt D-n és G-n ellenőrzött, ennek befejezését követően megállt V-n az otthonánál. D. M. kb. 12 óra 30 perckor látta, hogy a felperes gépjárműve a háza előtt parkol, ezért M. Gy. telepvezetővel 13 óra 20 perckor visszatértek a felperes házához. D. M. a gépjárműből telefonon felhívta a felperest, és megkérdezte, hogy hol tartózkodik, aki erre azt válaszolta, hogy G-n végez munkát. A telefonbeszélgetést hallotta M. Gy. telepvezető is. A felperes kb. 13 óra 50 perckor jött ki a házából. D. M-nak arra a kérdésére, hogy miért volt otthon, nem adott magyarázatot.
- [5] 2016. augusztus 3-án H. Cs. főmérnök, D. M. üzemvezető és M. Gy. telepvezető jegyzőkönyvet vettek fel, amely tartalmazta a beléptető rendszer 2016. július 28-ai ellenőrzésével kapcsolatos megállapításokat, továbbá azt, hogy 2016. július 29-én 10 órakor D. M. a felperes gépjárművét a háza előtt látta parkolni, és leírták a 2016. augusztus 2-án D. M. és M. Gy. által a felperes házában tapasztaltakat.
- [6] A jegyzőkönyvben foglaltakat 2016. augusztus 4-én ismertették a felperessel, aki írásban úgy nyilatkozott, hogy az ott leírtakkal egyetért. Kifogást csupán a 2016. július 29-ei megállapítással

kapcsolatban fogalmazott meg. Ezt követően a felperessel közölték, hogy az alperes bizalma benne a történetek miatt megrendült, a munkaviszonyát meg kívánják szüntetni. A felperes a közös megegyezést nem fogadta el, ezért az alperes - a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással - azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát.

- [7] A munkáltatói intézkedés indokolása szerint 2016. augusztus 2-án a felperes munkaidőben a munkahelyén megjelent, azonban a munkaidő alatt nem a munkáltató által előírt helyen tartózkodott, hanem otthon, erről jegyzőkönyv is készült. A felperes megsértette az Mt. 6. § (1) - (2) bekezdésében és az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [8] A felperes keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményei alkalmazását kérte.
- [9] Arra hivatkozott, hogy a felmondás indoka nem valós. 2016. július 29-én másik autóval ment dolgozni, 2016. augusztus 2-án pedig ebédért ment haza. Nem volt előírás alperesnél arra, hogy az ebédet hol kell elfogyasztani külső munkavégzési hely esetén. Ilyenkor az ebédidőt maga határozta meg, ott ebédelt, ahol lehetősége volt rá. Nem követett el olyan súlyú vétséget, amellyel arányban állna a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése. Hivatkozott arra, hogy az alperesnél hatályos kollektív szerződésben meghatározott rendkívüli felmondásnál figyelembe vehető vétkes kötelezettségszegések közül egyet sem valósított meg.
- [10] Sérelmezte azt is, hogy az alperes a hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásának eljárási szabályait (ágazati kollektív szerződés 53. § 8/b. pontja) nem tartotta meg.
- [11] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A felmondás indoka valós, a felperes terhére rótt magatartás miatt a jogviszonya azonnali hatállyal megszüntethető volt. A felperes a munkáltatói intézkedést megelőző meghallgatásakor a 2016. augusztus 2-án történetekre nem adott magyarázatot.
- [12] A kollektív szerződés 8. § 7. pontja példálózó felsorolást tartalmaz az azonnali hatályú felmondás eseteire. Az ágazati kollektív szerződés 53. § 8/b. pontjában előírt eljárási szabályokat nem sértette meg, mert nem hátrányos jogkövetkezményt alkalmazott a felperessel szemben.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.M.528/2016/16. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére.
- [14] Az elsőfokú bíróság az Mt. 78. § (1)-(2) bekezdésére, 6. § (1)-(2) bekezdésére, 52. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira hivatkozva

rögzítette, hogy a felperes elismerte, hogy a gödi és dunakeszi munkák elvégzése után hazament ebédelni, és kb. 1 órát az otthonában tartózkodott.

- [15] D. M. és M. Gy. tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a munkarend, valamint a belépőkártya használatára vonatkozó utasítás a hálózatellenőr munkakörű felperesre is irányadó volt. Ugyanakkor a felperes elismerte, hogy a belépőkártyáját nem mindig húzta le, annak ellenére, hogy arra D. M. a figyelmét felhívta.
- [16] Az alperes a perben bizonyította, hogy a felperes 20 perc munkaközi szünetre volt jogosult, amelynek ideje alatt a számára meghatározott munkavégzési helyet és körzetét nem hagyhatta el külső munkavégzés esetén sem. Nem volt jogosult arra, hogy az otthonában ebédeljen.
- [17] A felperes a 2016. augusztus 3-án készült jegyzőkönyv tartalmát nem vitatta. Nem cáfolta, hogy augusztus 2-án ebédelni ment haza. Azt, hogy otthon volt, mindvégig elismerte, az ebédidő túllépésének indokát tekintve ellentmondásos nyilatkozatokat tett.
- [18] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a meghallgatott tanúk annak ellenére, hogy a korábbi tárgyalási jegyzőkönyv tartalmát ismerték, a tárgyaláson következetes a felperes által sem vitatott tartalmú alperes által felvett jegyzőkönyvben foglaltakkal egyező nyilatkozatot tettek, ezért a felperes ellentmondásos előadásával szemben a tanúk vallomását fogadta el, amely igazolta az azonnali hatályú felmondás indokának valóságát.
- [19] Az alperes kollektív szerződése 8. § 7. pontja a felmondás jogát nem korlátozza, példalózó felsorolást tartalmaz annak eseteire. Az alperes a felperes kötelezettségszegésének következményeként azonnali hatályú felmondással élt, így alaptalan a kollektív szerződésben foglalt, az egyéb jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó eljárási rendre történő hivatkozás.
- [20] A felperes munkaidőben másfél óra időtartamra az alperes által kijelölt munkavégzési helyet utasítása ellenére elhagyta, és otthonában tartózkodott. A felettesének valótlant állított, és a belépőkártyát nem az alperes utasításának megfelelően használta. Ezek olyan súlyú kötelezettségszegések, amelyek az azonnali hatályú felmondás jogszerű indokául szolgálhattak.
- [21] A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.249/2017/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy az együttes első- és másodfokú ítéletet az állam viseli.
- [22] A törvényszék rögzítette, hogy a bírói gyakorlat szerint az azonnali hatályú felmondás egyes tényállásainak konkretizálása a kollektív szerződésben vagy a munkaszerződésben nem lehet taxatív, a törvény rendelkezéseinek alkalmazását nem korlátozhatja (BH1995.131., BH2006.198.). Erre a tekintettel a kollektív szerződés 8. §-ában nevesített kötelezettségszegéseken kívül az Mt. 78. §-ának keretein belül maradván a munkáltató más esetekben is élhetett az azonnali hatályú felmondás jogával.

- [23] Az Mt. 56. §-ban ún. hátrányos jogkövetkezmény alkalmazására irányuló kollektív szerződésben foglalt szabályok megszegését alaptalanul kifogásolta a felperes, mert vele szemben nem hátrányos jogkövetkezményt, hanem azonnali hatályú felmondást alkalmazott a munkáltató. Ebben az esetben az Mt-ben meghatározott eljárási rend betartására a munkáltató nem köteles.
- [24] Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint 2016. augusztus 2-án a felperes munkaidőben a munkahelyén megjelent, azonban a munkaidő alatt nem a munkáltató által előírt helyen tartózkodott, hanem otthon. Ezzel megszegte az Mt. 6. § (1)-(2) bekezdésében, valamint az 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglalt kötelezettségeit. A felmondás indokolása visszautalt a 2016. augusztus 3-án felvett jegyzőkönyvre, amely részletesen leírta a munkáltató előző napi ellenőrzésének megállapításait, köztük azt is, hogy a tartózkodási helyéről a felperes a felettese kérdésére nem valós tájékoztatást adott, és ez is a felmondás indokát képezte. Azt az elsőfokú bíróság helytállón vizsgálta.
- [25] A törvényszék egyetértett a felperessel, hogy az azonnali hatályú felmondás az augusztus 2-át megelőző időszakra megállapítást nem tartalmazott, így a belépőkártya használatának elmulasztására az elsőfokú bíróság bizonyítást nem folytathatott volna.
- [26] A felperes nem vitatta, hogy az ebédet otthon fogyasztotta el, és a fellebbezés kiegészítésében azt is elismerte, hogy ez munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütközött. Személyes meghallgatásakor előadta, hogy a telephelyre 12 óra körül érkezett vissza, ahonnan azonnal hazament. A kocsiját D.M. 12 óra 30 perckor látta a háza előtt. A felperes a lakásából 13 óra 50 perckor lépett ki. Ebből megállapíthatóan a felperes a munkaközi szünet időtartamát nem 30 perccel, hanem több mint egy órával hosszabbította meg.
- [27] A törvényszék aggályosnak találta, hogy az alperes a tárgyalási jegyzőkönyvet kihallgatásuk előtt D. M. és M. Gy. tanú rendelkezésére bocsátotta, azonban a vallomásukat nem önmagukban, hanem az egyéb bizonyítékokkal együtt kellett értékelni. Az tény, hogy 2016. augusztus 3-ai jegyzőkönyv elkészítésében közreműködtek, azt aláírták, és az sem vitás, hogy a perbeli meghallgatásukkor az abban foglaltakkal egyező nyilatkozatokat tettek. Helytállón értékelte azt az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a jegyzőkönyv megismerése után kifejezetten úgy nyilatkozott: az abban foglaltakkal egyetért, csupán a július 29-ére vonatkozó megállapításokat kifogásolta, az augusztus 2-ai eseményekkel kapcsolatban észrevételt nem tett.
- [28] Az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kötelezettségek lényegesek, amelyeket a felperes szándékosan segezt meg. Munkaköre jellegéből adódóan jellemzően telephelyen kívül végezte a munkát, amelyből az is következik, hogy a munkavégzési előírások betartásának ellenőrzésére a munkáltatónak korlátozottak voltak a lehetőségei, így alappal várta el a felperestől az önkéntes szabálykövető magatartást. A felperes ezzel ellentétesen

cselekedett, a munkaidőnek egy jelentős részét nem munkavégzéssel töltötte, felettesének valótlanul állított. Ezek pedig olyan súlyos kötelezettségszegések, amelyek okkal vezettek az alperes bizalomvesztéséhez [Mt. 6. § (1)-(2) bekezdés].

A felperes felülvizsgálati kérelme az alperes felülvizsgálati ellenkérelme

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat meghozatalára, másodlagosan az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezéssel az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. A felperes szerint az eljáró bíróságok az általa elismert kötelezettségszegést tévesen minősítették olyan súlyosnak, ami megalapozta a jogviszony azonnali hatályú megszüntetését. Ezt az alperes a perben nem bizonyította, és a felmondásban sem hivatkozott bizalomvesztésre.
- [30] A bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy a kötelezettségszegés feltárását követően a munkáltató tovább foglalkoztatta, erre a napra teljes munkabért számolt el. Ezzel tehát igazolta, hogy alkalmas a további munkavégzésre.
- [31] A perben az alperes a kollektív szerződést nem teljes terjedelmében - a fegyelmi eljárás szabályzata, illetve a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetésére vonatkozó előírások nélkül - csatolta.
- [32] A bíróságok tévesen nem tekintették alperes eljárását a kollektív szerződés hatálya alá tartozónak. Az Mt. 279. §-a tartalmazza, hogy a kollektív szerződés hatálya kikre terjed ki.
- [33] Az alperes a kollektív szerződés 8. § 7. pontját az új Mt. előírása szerint módosította 2015. július 10-ével. Így meghatározta azokat a kötelezettségszegéseket, amelyek olyan súlyúak, hogy azokra alapítottan élhet a munkáltató az azonnali hatályú felmondás jogával. Ez nem taxatív felsorsolás, de iránymutatásul szolgálhat. Az igazolatlan távollétet a munkahelyről „különösen” úgy határozza meg, hogy a „munkahelytől igazolatlanul távol marad egy naptári évben három munkanapot meghaladóan”. Ez támpontot ad a súlyos kötelezettségszegés meghatározásához. Az alperes a kollektív szerződésre nem hivatkozott, mert egyértelmű lett volna, hogy a felperes kötelezettségszegése nem minősül súlyosnak.
- [34] Téves az eljáró bíróságok álláspontja, hogy nem kellett a felperes esetében fegyelmi eljárást alkalmazni. A feltárt kötelezettségszegés esetén ugyanis a munkáltató a kivizsgálás előtt még nem tudhatja, hogy az valóban megvalósult-e a munkavállaló hibájából. A lefolytatott fegyelmi eljárás eredményeként juthat olyan döntési helyzetbe a munkáltató, hogy a megállapított és bizonyított kötelezettségszegéshez megfelelő mértékű szankciót alkalmaz, vagy intézkedés formájában vagy azonnali hatályú felmondás közlésével.
- [35] A munkáltató a felperes meghallgatása és nyilatkozata előtt már eldöntötte, hogy a munkaviszonyt meg kívánja szüntetni,

elkészítette a közös megegyezésről a megállapodást. Az alperes célja nyilvánvalóan az volt, hogy a munkaviszony vagy közös megegyezéssel vagy azonnali hatályú felmondással megszűnjön, és a felperes 35 év után járó felmondási időre, illetve végkielégítésre ne legyen jogosult.

- [36] A törvényszék a meghallgatott két tanú nyilatkozatát (annak aggályossága ellenére) a bizonyítékok közül nem rekesztette ki. A tanúk egyértelműen elfogultak voltak, hiszen ismerték a felperes nyilatkozatait, védekezését, vallomásukra ítéleti tényállást nem lehetett volna alapozni (Pp. 206. §).
- [37] A kollektív szerződés beszerzése nem történt meg, így az a bíróság előtt nem volt megismerhető. Annak hiányos becsatolásának nem lett következménye. Mindezek alapján a kötelezettségszegés súlyának megállapítása megalapozatlan.
- [38] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.
- [39] Az alperes szerint a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a Pp. 270. § (2) bekezdése, 272. § (2) bekezdése rendelkezéseinek: a megsértett jogszabályi rendelkezések megjelölése és a kérelem indoklása nincs összhangban. A konkrétan megjelölt két jogszabályi rendelkezés megsértése pedig nem állapítható meg a perben. Az Mt. 279. §-ra való hivatkozás megalapozatlan, mert a felperes nem valósította meg a kollektív szerződés 8. § 7. pontjában foglalt kötelezettségszegések egyikét sem, másrészt az alperes nem az Mt. 56. § szerinti hátrányos jogkövetkezményt alkalmazott.
- [40] A Pp. 206. § sérelmére alaptalanul hivatkozott a felperes amiatt, hogy az eljáró bíróságok nem mellőzték D. M. és M. Gy. tanúk nyilatkozatát. A felperes volt az, aki a 2016. augusztus 2-ai eseményekkel kapcsolatban ellentmondásosan nyilatkozott. Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül vették figyelembe, hogy a tanúk maguk rögzítették jegyzőkönyvben a személyes tapasztalatukat és tanúként is e jegyzőkönyvvel összhangban nyilatkoztak.
- [41] A felperes ezen túlmenően általánosságban állította, hogy a jogerős ítélet „téves jogi következtetésen alapul”, nem jelölte meg azonban, hogy álláspontja szerint mi okból és melyik jogszabályi rendelkezéseket sérti a jogerős ítélet.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [42] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [43] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretein belül vizsgálhatja felül.
- [44] A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [45] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget a fél, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt a megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben elírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [46] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként kizárólag az Mt. 279. §-át, valamint Pp. 206. §-át jelölte meg a jogszabálysértés mibenlétének együttes kifejtésével. A Kúria a fentiekre tekintettel csak ezen hivatkozásokat vizsgálhatta.
- [47] Az Mt. 279. § megsértésére történő felperesi hivatkozása megalapozatlan. A perben nem volt vitatott, hogy az alperes kollektív szerződés hatálya alatt áll, és ez valamennyi munkavállalóra, így a felperesre is kiterjed. Annak eldöntése, hogy a jognyilatkozat a kollektív szerződés valamely rendelkezésébe (8. § 7. pont, ágazati kollektív szerződés 53. § 8/b. pont) ütközött, nem a kollektív szerződés személyi hatályára tartozó kérdés. A bíróságok az erre vonatkozó jogi álláspontjukat részletesen kifejtették. A felperes felülvizsgálati kérelmében ezt az érvelést a megsértett jogszabályhely megjelölésével nem támadta, így az Mt. 78. § (1)-(2) bekezdésére alapított jogerős ítéleti rendelkezés nem volt vizsgálható.
- [48] A Pp. 206. § megsértésére alapul szolgáló érvelést a felperes a két tanúvallomás értékelése körében adta elő. E vonatkozásban azonban a jogerős döntésre kiható lényeges eljárási jogszabálysértés nem volt megállapítható.
- [49] A Pp. 206. § (1) bekezdés alapján a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárásnál felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. Az eljáró bíróságok számot adtak arról, hogy a tanúk vallomását miért fogadták el ítékezésük alapjául. Helyesen tulajdonítottak ugyanis jelentőséget a felperes ellentmondó nyilatkozatainak, a személyes meghallgatásán tett előadásának, továbbá annak a ténynek, hogy a tanúk a saját személyes tapasztalatukat rögzítették jegyzőkönyvben, és az abban foglaltakkal egyezően nyilatkoztak, következetesen fenntartva az ott rögzített állításaikat. Előadásukból nem volt megállapítható, hogy az felperes perben tett nyilatkozatainak

ismerete befolyásolta volna következetes nyilatkozatukat.

- [50] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [51] Kötelezte a pervesztes felperest az alperes eljárási költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.
- [52] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli
- [53] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. december 5.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. bíró, Dr. Gál Attila s. k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Bné

írnok